

نعت

از چہرہ نقاب انگن اے شاہدِ بطحائی عالم نشور روشن تا روئے نہ بنمائی
در چشمِ حقیقتِ بینِ والد اللہ محمائی مولا ئے ہمہ بندہ، ہم بندہ مولائی
از اوج کمال تو برگشت نظرِ قاصر بگزشت عروج تو از سرحدِ مینائی
بر حکمت تو شیدا صد حکمتِ یونانی وز عسرت تو پیدا صد شوکتِ دارائی
شد زنده ز لطف تو آئینِ براہیمی زید ز لب نوشین دعوائے مسیحائی
از فرطِ کرمِ وقتے خیر الامش خواندی اکنوں بحقِ امت، اے خواہرِ چہ فرمائی

از خوانِ عطیے تو اے خواہرِ چہ کم گردد

گرد و دلِ محوی یک ذرہ بافزائی